

[Poul Nødgaard]

tiet lukkes ude fra disse forhandlinger. Jeg hørte den konservative ordfører, hr. Henning Dyrmosé, sige, at han skulle til forhandling på torsdag, og jeg kunne forstå, at SF's fru Lilli Gyldenkilde også skulle til forhandling. Jeg synes, det er helt fantastisk, og jeg ved ikke, hvad årsagen kan være. Vi er dog et demokratisk valgt parti her i Folketinget nøjagtig som andre, og jeg finder det helt besynderligt, at man tager en indviet kreds ind til forhandlinger.

Vi har været til én forhandling i Finansministeriet, og vi har positivt lagt vores ting frem og har også besvaret de spørgsmål, vi er blevet stillet, men alligevel skal man udsættes for en sådan tort.

Men jeg ønsker Venstre og De Konservative held og lykke med det, hvis de er med til at vedtage en bruttoskat. Jeg kan egentlig ikke se, hvad der er at forhandle om. V og K har tonet rent flag. De vil ikke have en bruttoskat, og regeringen vil have en bruttoskat. Jeg kan ikke se, hvor kompromiset kan findes i det, men det er muligt, at der er dygtige politikere herinde, der kan finde ud af det. Til lykke med det!

Peter Duetoft (CD):

Det sidste kunne jo hænge sammen med, at dette her ikke er en bruttoskat. Det er altså ikke det, man skal forhandle.

Men jeg vil godt sige, at da vi i sin tid diskuterede arbejdsmarkedsreform, var der ingen diskussion om, at aktiveringssiden bestemt var den vigtigste for CD. Finansieringsreformen var vi ikke særlig optaget af – for at sige det mildt. Vi havde ikke noget specielt ideologisk forhold til det, vi var bare skeptiske over for tankegangen om, at det, at disse udgifter blev gjort mere synlige, skulle bringe flere i arbejde. Det tror vi simpelt hen ikke på. Det troede vi ikke på dengang, og det tror vi såmænd heller ikke på i dag.

Man kan stille det spørgsmål, hvorfor vi så har accepteret dette her i skattereformen. Jeg må sige, at den væsentligste anke imod at gøre forsøget i sin tid var, at det betød 5-8 mia. kr. i erhvervsbelastning, og det mener vi ikke der ligger i denne regerings forslag. B.l.a. har man skubbet tidspunktet for, hvornår arbejdsgiverne skal til at betale til disse ordninger, helt ud til 1997, og det betyder, at der er en overenskomstperiode i mellemtiden, hvor vi må se, hvordan overenskomstforhandlingerne og lønudviklingen arter sig.

Vi håber, at dette her går godt. Vi håber, at alle de partier – Venstre, De Konservative, Socialdemokraterne og andre – der har troet på, at en synliggørelse kunne være med til at bringe flere i arbejde, har ret. Men vi tvivler altså alligevel på det.

Også det med året 1997 vil jeg komme med en enkelt bemærkning til, nemlig den, at vi selvfølgelig er indstillet på – og det står også i forslaget – at arbejdsgiverne skal til at betale fra 1997. Men jeg vil allerede nu advisere om, at hvis det viser sig, at konkurrenceevnen er blevet dårligere frem mod 1997, eller at lønudviklingen har været anderledes, end man i dag forventer med baggrund i disse forslag, så mener jeg, vi er nødt til i 1996 at tage en diskussion om, om det lige er den procent, der skal betales, eller det lige er det år, arbejdsgiverbetalingen skal træde i kraft.

Den fleksibilitet må der være i forslaget. Vi kan godt nu sige, at det lyder godt, og vi bakker det som sagt op, men vi vil godt melde, at det kunne være, man kunne bruge det som reguleringsfaktor, hvis optimismen og den positive stemning omkring erhvervsforholdene ikke går i opfyldelse.

Vi kan altså støtte lovforslaget og ønsker det held og lykke. Vi står loyalt bag det, men vi synes stadig væk, at aktiveringssiden er den vigtigste del af den arbejdsmarkedsreform, som er indeholdt i det, regeringen arbejder med i øjeblikket.

Jeg vil godt slutte med at sige, at det er meget underholdende at diskutere med Venstres og De Konservatives ordførere. Nu er det hr. Helge Sander denne gang. Det er specielt underholdende, fordi man har en udpræget evne til at finde specielle situationer, hvor man læser ting, som en vis herre læser Bibelen. Jeg forstår overhovedet ikke, at hr. Helge Sander kan bruge som argument, at dette er en skat, fordi bidragene ikke reguleres, hvis arbejdsløsheden går ned.

Jeg skal citere fra forslagets § 6, hvor der i stk. 4 står følgende:

»Reguleringsbehovet dækkes således:

a) en tredjedel dækkes gennem ændringer af bidragssatsen for lønmodtagerbidraget og de selvstændige erhvervsdrivendes bidrag. Hvis reguleringsbehovet er negativt, nedsættes satsen for lønmodtagerbidraget og de selvstændige erhvervsdrivendes bidrag.«